

Psykiatri, habilitering och hjälpmedel

VO Vuxenpsykiatri Malmö/Trelleborg

SVAR PÅ BREV

Måns Gerle, Verksamhetschef

Datum 2025-12-10
Ärendenummer Ange ärendenummer

Polisområde Malmö
Petra Stenkula, polisområdeschef

Svar på klagomål från polisen

Detta brev adresserar frågeställningar som lyfts i brev undertecknat Elias Gleisner, jourutredningsbefäl, och Patricia Molin, stationsbefäl, avseende oro för personers psykiska välmående och oro kring allmänhetens säkerhet.

Brevet till oss beskriver en händelse som skett i närtid. I brevet anges att det i händelseförloppet förekommit våldsdåd kort tid efter kontakt med psykiatrisk intensivvårdsavdelning. Senare i brevet anges dock att "inget allvarligt hände denna gång" vilket gör det svårt att uppfatta allvarlighet i incidenten. Vi kan utifrån uppgifterna inte identifiera vilken individ som ska ha bedömts hos oss, när, eller av vem. Vi förutsätter att allvarliga händelser vi behöver ha kännedom om kommuniceras till oss som externa avvikelserapporter i den utsträckning det är möjligt.

Brevet beskriver vidare en mer allmän uppfattning om att personer som förs till psykiatrin mot sin vilja efter polisbeslut enligt 47 § LPT inte får den hjälp som förväntats eller som beslutsfattaren på polissidan uppfattat som nödvändig. En bidragande orsak till detta är att ett polisiärt perspektiv och ett sjukvårdsperspektiv på samma händelse kan skilja sig åt. Efter beslut om omhändertagande med stöd av 47 § LPT och transport till sjukvården så tar en läkare ställning till om det finns skäl att inleda vård med stöd av LPT, alltså genom frihetsberövande. Om så inte är fallet undersöks i regel också om det finns vård som kan erbjudas frivilligt och om individen kan motiveras

till det. Det kan röra sig både om vård på sjukhus eller i öppenvård. Vid ställningstagande till att inleda tvångsvård ska hänsyn tas till farlighet för annan, men det centrala i bedömningen är vårdbehovet. Jag har stor förståelse för att det utifrån detta kan uppfattas att det finns behov som inte tillgodoses. Jag är övertygad om att dialog om våra respektive uppdrag kan bidra till ökad förståelse och förbättrat samarbete.

Vi har sedan tidigare löpande kontakt i ett prehospitalt psykiatrinätverk där Peter Martinsson länge representerat polismyndigheten och där återkommande skav liksom specifika händelser/avvikelser kan avhandlas. I Malmö deltar jag i de återkommande dialoger som sammankallas av Malmö stad under rubriken "Samverkan stad polis psykiatri", senast 251111, då Peter Saarman deltog från polisens sida.

Jag har också tillsammans med medicinskt ledningsansvarig (Clara Figueras Diaz) nyligen kommit till gruppen yttre befäl i Malmö och haft en konstruktiv dialog om våra uppdrag och hur vi kan agera när det inte blir som vi förväntat oss. Initiativet togs av gruppchef Paul Juhlin och vi uppskattade det mycket.

Jag har inte haft uppfattningen att stationsbefälen fattar den typ av beslut om omhändertagande med stöd av 47 § LPT som brevet tycks handla om. Om det skulle finnas behov av ytterligare dialog är vi förstås öppna för det.

Med vänlig hälsning,

Måns Gerle
Verksamhetschef

Region Skåne

Vuxenpsykiatri Malmö/Trelleborg

Ahlmansgatan 1, plan 4

205 02 Malmö

Mans.Gerle@skane.se